

SAVJET AGENCIJE ZA AUDIOVIZUELNE MEDIJSKE USLUGE

Broj: UP II 01-043/26-8/2
Podgorica, 17.07.2026. godine

Na osnovu člana 143 stav 1 tačka 17 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama („Službeni list Crne Gore“, br. 54/24) i člana 126 stav 3 i stav 4 i člana 128 Zakona o upravnom postupku („Službeni list Crne Gore“, br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), rješavajući po žalbi privrednog društva „Mtel“ d.o.o. iz Podgorice (zavedena kod Agencije pod br. UP II 01-043/25-8/1 od 15.07.2026. godine), koje zastupa Zoran Milovanović, izvršni direktor, Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge, na sjednici održanoj dana 17.07.2026. godine, donio je

RJEŠENJE

1. Odbija se, kao neosnovana, žalba privrednog društva „Mtel“ d.o.o. iz Podgorice, podnijeta protiv Rješenja Agencije za audiovizuelne medijske usluge, br. UP I 04-351/26-139/4 od 10.07.2026. godine.
2. Ovo Rješenje će se objaviti na internet stranici Agencije za audiovizuelne medijske usluge, www.amu.me.
3. Protiv ovog Rješenja može se pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Crne Gore.
4. Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Obrazloženje

Agencija za audiovizuelne medijske usluge (u daljem tekstu: „Agencija“), pobijanim Rješenjem odbila je zahtjev i dopunu zahtjeva privrednog društva „MTEL“ d.o.o. Podgorica (akti zavedeni kod Agencije pod br. UP I 04-351/26-139/1 od 08.06.2026. godine i UP I 04-351/26-139/3 od 29.06.2026. godine) za izmjenu „Liste radijskih i televizijskih programa – MTEL“, koja predstavlja sastavni dio Odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga br. O-D-04, u dijelu koji se odnosi na uključivanje sljedećih usluga:

- a. Arena Sport Svetsko Prvenstvo – Prošireni prenos;
- b. Arena Sport Svetsko Prvenstvo – Timski Fokus A;
- c. arena Sport Svetsko Prvenstvo – Timski Fokus B;
- d. Arena Sport Svetsko Prvenstvo – Fanovi fudbala i
- e. Arena Sport Svetsko Prvenstvo – Drugi ugao.

jer nijesu registrovane linearne audiovizuelne medijske usluge, odnosno televizijski programi u smislu Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama, koji bi mogli da budu uključeni u Listu programa.

Agencija je tačkama 3 i 4 pobijanog Rješenja postupajući po zahtjevu distributera za brisanje televizijskog programa „TB1 TV“ iz „Liste radijskih i televizijskih programa – MTEL“, koji je prestao sa emitovanjem, ocijenila da su ispunjeni uslovi za izmjenu Odobrenja u tom dijelu i Prilog 1-5 „Lista radijskih i televizijskih programa – MTEL“, koji predstavlja sastavni dio Odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga br. O-D-04, zamjenila Prilogom 1-6 „Lista radijskih i televizijskih programa – MTEL“, koji je sastavni dio izdatog Odobrenja i pobijanog Rješenja.

Protiv navedenog rješenja, kao i Rješenja br. UP I 04-351/26-153/4 od 10.07.2026. godine kojim je privrednom društvu „Mtel“ d.o.o. izrečena upravno-nadzorna mjera upozorenja zbog kršenja člana 65 stav 2 i člana 66 stav 1 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama i člana 26 stav 3 Pravilnika o uslovima i postupku izdavanja odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga, privredno društvo

„Mtel“ d.o.o. iz Podgorice (u daljem tekstu: „distributer“), blagovremeno je izjavilo žalbu (zaprimiteljna kod Agencije pod br. UP II 01-043/26-8/1 od 15.07.2026. godine).

U žalbi se u bitnom navodi i predlaže da Savjet Agencije žalbu razmotri jedinstveno, i to u odnosu na: Rješenje br. UP I 04-351/26-153/4 od 10.07.2026. godine (u žalbi naslovljeno kao „Rješenje 1“) i Rješenje br. UP I 04-351/26-139/4 od 10.07.2026. godine (u žalbi naslovljeno kao „Rješenje 2“) „*budući da su ona činjenično i pravno neraskidivo povezana: donesena su istog dana (10.07.2026. godine), od strane istog organa, povodom istog činjeničnog supstrata - programskih sadržaja "Arena Sport Svjetsko prvenstvo - Prosireni prenos", "Timski fokus A", "Timski fokus B", "Fanovi fudbala" i "Drugi ugao" - i sadrže međusobno isključive zaključke o pravnoj prirodi tih sadržaja. Odvojeno odlučivanje o njima nosi rizik nedosljednih ishoda o istom pravnom pitanju, zbog čega je zajedničko razmatranje u interesu pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja.*“

Žalilac dalje ukazuje da mu je „Rješenjem 1, Agencija izrekla upozorenje jer je, prema nalazu Sektora za nadzor, dana 29.06.2026. godine, u okviru usluge distribucije linearnih audiovizuelnih medijskih usluga „M TEL“, distribuirao sadržaje „Arena Sport Svjetsko prvenstvo - Drugi ugao“, „Prošireni prenos“, „Fanovi fudbala“, „Timski fokus A“ i „Timski fokus B“, prije njihovog uvrštavanja u Listu radijskih i televizijskih programa koja čini sastavni dio Odobrenja za distribuciju br. 0-D-04.

Dalje navodi da je izjašnjenjem od 03.07.2026. godine, ukazao Agenciji da predmetni sadržaji predstavljaju privremene, specijalizovane POP-UP programske servise koji su uspostavljeni isključivo za potrebe praćenja FIFA Svjetskog prvenstva 2026. godine i funkcionalno i neraskidivo vezani za osnovni prenos utakmica na kanalima „Arena Sport“, aktivni isključivo u vremenskom okviru trajanja pojedinačnih utakmica, koji po završetku Svjetskog prvenstva prestaju da postoje.

Navodi i da je uz pomenuto izjašnjenje, dostavio i dopis privrednog društva "Arena Channels Group" d.o.o. Beograd od 03.07.2026. godine, kao nosioca prava za distribuciju i emitovanje sadržaja vezanih za FIFA World Cup 2026, iz kojeg po ocjeni žalioaca proizlazi da su predmetni sadržaji dodatni signali live streaminga, uspostavljeni isključivo za potrebe proširenog praćenja FIFA Svjetskog prvenstva 2026. godine, a koji će po završetku takmičenja biti ugašeni, ali da je i pored navedenog Agencija Rješenjem 1 zaključila da „predmetni sadržaji predstavljaju televizijske programe u smislu Zakona, te da je žalilac, distribuirajući ih van Liste programa, prekršio član 65 stav 2 i član 66 stav 1 Zakona i član 26 stav 3 Pravilnika.

Takođe, u žalbi se navodi i da je paralelno sa navedenim nadzornim postupkom, žalilac dana 08.06.2026. godine, Agenciji podnio zahtjev za izmjenu Liste radijskih i televizijskih programa "M TEL" (akt zaveden kod Agencije pod br. UP I 04-351/26-139/1), tražeći uvrštavanje istih pet spornih sadržaja u Listu programa koja je sastavni dio Odobrenja za distribuciju br. 0-D-04, kao i da je Agencija je aktom UP I 04-351/26-139/2 od 15.06.2026. godine zatražila dopunu zahtjeva dostavljanjem: (1) popunjenog obrasca o načinu regulisanja prava distribucije i (2) pisane saglasnosti/ugovora/aneksa ugovora vlasnika programa.

Kako dalje navodi „žalilac je dana 29.06.2026. godine dostavio traženu dopunu (akt UP I 04-351/26-139/3), u kojoj je naveo da predmetni naslovi nisu klasični, trajno registrovani televizijski kanali, niti su kao takvi registrovani kod bilo kog regionalnog regulatora, već da je riječ o privremenim live-streamovima kreiranim isključivo za potrebe emitovanja FIFA Svjetskog prvenstva 2026. godine, uz ukazivanje na prava Federation Internationale de Football Association (FIFA), koja su ustupljena privrednom društvu "Arena Channels Group" d.o.o. Beograd po osnovu Media Rights Agreement-a, koje ih je dalje ustupilo žalioцу.“

Navodi i da je Rješenjem 2 Agencija odbila njegov zahtjev za uvrštavanje navedenih pet sadržaja u Listu programa, obzirom da isti „ne predstavljaju televizijske programe, odnosno da 'nijesu registrovani ili licencirani od strane bilo kog nadležnog regulatornog organa', zbog čega ne mogu ni biti predmet uvrštavanja u Listu programa, niti su ispunjeni uslovi za izmjenu Odobrenja u tom dijelu.“

Žalilac ističe i da smatra da je Agencija u Rješenju 1 pogrešno kvalifikovala predmetne POP-UP sadržaje kao „televizijske programe“ u smislu člana 6 tačka 17 i člana 12 stav 2 Zakona, „umjesto kao dodatne signale live streaminga vezane za konkretan sportski događaj, koji po svojoj prirodi ne ispunjavaju zakonske elemente linearne audiovizuelne medijske usluge.“

Žalilac dalje citira zakonsku definiciju linearne audiovizuelne medijske usluge (televizijski program) saglasno članu 12 stav 2 Zakona i zaključuje da je suštinska obilježja televizijskog programa: (a)

samostalna programska koncepcija (šema) koja postoji nezavisno od bilo kog pojedinačnog događaja, (b) kontinuitet emitovanja koji nije uslovljen odvijanjem spoljašnjeg događaja i (c) namjera informisanja i zadovoljavanja opštih potreba javnosti kroz vremenski neograničen program, koja obilježja po mišljenju žalioca predmetni POP-UP servisi ne ispunjavaju.

Ukazuje i da su predmetni POP-UP servisi „*uspostavljeni isključivo za potrebe praćenja jednog, vremenski strogo ograničenog međunarodnog sportskog događaja (FIFA Svjetsko prvenstvo 2026. godine, od 11.06. do 19.07.2026. godine), da je njihova aktivnost u potpunosti uslovljena i vremenski vezana za odvijanje pojedinačnih utakmica, odnosno za dostupnost signala live streaminga koji žaliocu ustupa nosilac prava, bez sopstvene, samostalne i unaprijed određene programske šeme, kao i da po prestanku sportskog događaja, servisi automatski i trajno prestaju da postoje, bez ostavljanja bilo kakvog programskog kontinuiteta.*”

Cijeni i da je u konkretnom slučaju riječ o tehničkom i funkcionalnom proširenju postojećeg, već odobrenog programa "Arena Sport" (koji je sastavni dio Liste programa), a ne o uvođenju novog, samostalnog televizijskog programa.

Nadalje ukazuje da smatra da je „*priroda predmetnih sadržaja bliža pojmu dodatnog signala/livestreaminga pojedinačnog događaja, nego pojmu programa u smislu Zakona.*”

Ističe i da „*obrazloženje Rješenja 1 implicitno priznaje ovu dilemu kada navodi da se zahvaljujući tehnološkim mogućnostima, različite usluge (distribucija i AVM usluga na zahtjev, odnosno livestreaming) mogu pružati kroz jedan objedinjeni paket usluga ("platformu"), pri čemu je odlučujući kriterijum način na koji se sadržaj čini dostupnim korisnicima*”, ali da je pomenuti kriterijum u Rješenju 1 primijenjen „*isključivo na osnovu formalnog, tehničkog elementa - postojanja pozicije u elektronskom programskom vodiču (EPG) - zanemarujući suštinske (materijalne) elemente sadržaja koji upućuju na sasvim suprotan zaključak.*”

U žalbi se ističe i ocjena da „*pozicioniranje sadržaja u okviru numerisanih pozicija distributerove liste (EPG) predstavlja isključivo tehničko-organizacionu posljedicu načina na koji platforma prikazuje dostupne signale krajnjem korisniku, a ne materijalno svojstvo samog sadržaja niti izraz uredničke odluke o uvođenju novog programa.*”

Prihvatanjem suprotnog tumačenja - da svaki sadržaj koji se tehnički može prikazati kroz EPG interfejs distributera automatski postaje "televizijski program" - vodilo bi apsurdnom rezultatu da bi i pojedinačni prenosi utakmica ili drugi vremenski ograničeni servisi vezani za jednokratne događaje uvijek morali unaprijed biti uvršteni u Listu programa i prolaziti kroz postupak izmjene Odobrenja, što je u očiglednom neskladu sa privremenom i vanrednom prirodom ovakvih sadržaja te sa praksom organizovanja prenosa velikih međunarodnih sportskih takmičenja.”

Navodi se i da „*činjenično stanje koje je Agencija utvrdila ne opravdava zaključak da je žalilac distribuirao "televizijske programe" van Liste programa, već da je, naprotiv, riječ o dodatnim signalima vezanim za jedan sportski događaj, za koje žalilac nije bio dužan da traži prethodnu izmjenu Odobrenja niti uvrštavanje u Listu programa, pa stoga nije ni prekršio član 65 stav 2 i član 66 stav 1 Zakona, niti član 26 stav 3 Pravilnika.*”

Ukazuje i da je „*od odlučujućeg značaja za ocjenu zakonitosti oba osporena rješenja, činjenica da je Agencija, povodom istog činjeničnog supstrata i istog dana (10.07.2026. godine), zauzela dva međusobno isključiva pravna stava o pravnoj prirodi identičnih sadržaja.*”

U Rješenju 2, izričito utvrđuje da sporni sadržaji („*Arena Sport Svjetsko prvenstvo -Prošireni prenos*”, „*Timski fokus A*”, „*Timski fokus B*”, „*Fanovi fudbala*” i „*Drugi ugao*”) „*ne predstavljaju televizijske programe*”, te da „*nijesu registrovani ili licencirani od strane bilo kog nadležnog regulatornog organa*”, zbog čega odbija zahtjev žalioca da ih uvrsti u Listu programa, odnosno zauzima stav da ovi sadržaji „*nijesu, niti mogu biti, televizijski programi podobni za uvrštavanje u Listu.*”

U Rješenju 1, zauzima dijametralno suprotan stav - da su ti isti sadržaji „*televizijski program*” koje je žalilac bio dužan unaprijed uvrstiti u Listu programa.”

Žalilac navodi da „*ukoliko predmetni sadržaji nijesu televizijski programi niti su takvi da bi mogli biti registrovani i uvršteni u Listu, onda oni ne mogu biti ni sadržaji čije je nedostavljanje u Listu, prema*

Rjesenju 1, predstavljalo povredu člana 65 stav 2 i člana 66 stav 1 Zakona, obzirom da obaveza pridržavanja Liste programa, po samoj svojoj prirodi, može se odnositi samo na sadržaje koji su, u smislu Zakona, uopšte podobni da budu njen sastavni dio.

Obratno, ako se predmetni sadržaji smatraju televizijskim programima (Rješenje 1), onda ne postoji zakonski osnov da im se, kao takvima, odbije uvrštavanje u Listu programa, samo zbog toga što nijesu "trajno registrovani" kod regionalnog regulatora - takav uslov ne proizlazi iz definicije televizijskog programa iz člana 6 tačka 17 i člana 12 stav 2 Zakona."

U žalbi se navodi da je žalilac sa jedne strane „kažnjen upravno-nadzornom mjerom zato što sporne sadržaje nije unaprijed uvrstio u Listu programa (Rješenje 1)", dok mu je kako dalje navodi „istovremeno, mogućnost da to učini - uz uredno dostavljenu dokumentaciju o pravima distribucije i saglasnost nosioca prava, onemogućena upravo obrazloženjem da ti isti sadržaji ne predstavljaju televizijske programe podobne za uvrštavanje u Listu (Rješenje 2)."

Ističe i da su dva postupka koja su istovremeno vođena pred istim organom, o istom pravnom pitanju međusobno neusklađena, što po mišljenju žalioaca predstavlja bitnu povredu pravila postupka, načela zakonitosti i pravne sigurnosti i opravdava ukidanje oba osporena rješenja.

Žalilac dodaje i da „ukoliko bi Savjet Agencije zauzeo stav da predmetni sadržaji ipak predstavljaju televizijske programe u smislu Zakona (Rješenje 1), tada ne stoji ni razlog za odbijanje zahtjeva za izmjenu Liste iz Rješenja 2, budući da je žalilac dostavio dopis privrednog društva „Arena Channels Group" d.o.o. Beograd od 03.07.2026. godine, kojim se, kao nosilac odgovarajućih prava za distribuciju i emitovanje sadržaja vezanih za FIFA World Cup 2026, izričito daje saglasnost žaliocu za reemitovanje predmetnih sadržaja, uz jasno ukazivanje na lanac prava koji vodi do FIFA kao izvornog nosioca prava (Media Rights Agreement)."

Žalbom se ukazuje i da pomenuta dokumentacija predstavlja onu vrstu saglasnosti vlasnika programa čije je dostavljanje Agencija tražila Obavještenjem o nepotpunosti zahtjeva od 15.06.2026. godine, te da se odbijanje zahtjeva zbog "nepotpunosti" pokazuje neopravdanim, iz razloga što je po navodima žalioaca iste distribuirao isključivo na osnovu izričite saglasnosti privrednog društva "Arena Channels Group" d.o.o. Beograd, kao nosioca odgovarajućih prava za distribuciju i emitovanje sadržaja vezanih za FIFA World Cup 2026, što se potvrđuje dopisom od 03.07.2026. godine.

Ističe i da je „razumno i opravdano vjerovao da postupa u skladu sa važećim propisima, o čemu svjedoči i njegovo izjašnjenje u kojem izričito ističe spremnost da, ukoliko Agencija zauzme drugačije tumačenje, ubuduće u svemu postupa u skladu sa takvim tumačenjem."

Posebno ukazuje da su predmetni POP-UP servisi, po samoj svojoj prirodi i namjeni, vremenski ograničeni na trajanje FIFA Svjetskog prvenstva 2026. godine (zaključno sa 19.07.2026. godine), nakon čega prestaju da postoje, da je do eventualne povrede došlo usljed objektivno spornog i nedovoljno jasno definisanog kriterijuma razgraničenja televizijskog programa od livestreaming sadržaja, što kako navodi potvrđuje i sama kontradiktonost između Rješenja 1 i Rješenja 2, iz kog razloga smatra da izrečena mjera, u okolnostima konkretnog slučaja, nije bila ni nužna ni srazmjerna.

U konačnom, predložio je da Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge predmetnu žalbu usvoji kao osnovanu i donese odluku kojom u cjelosti ukida Rješenje Agencije za audiovizuelne medijske usluge br. UP 1 04-351/26-139/4 od 10.07.2026. godine, u dijelu kojim je odbijen zahtjev žalioaca za uvrštavanje programa „Arena Sport Svjetsko prvenstvo - Prošireni prenos", „Timski fokus A", „Timski fokus B", "Fanovi fudbala" i "Drugi ugao" u Listu radijskih i televizijskih programa "MTEL", i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Razmatrajući osnovanost žalbenih navoda, Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge (u daljem tekstu: „Savjet Agencije"), na osnovu informacija i navoda sadržanih u spisima predmeta, konstatovao je:

- da je privrednom društvu „Mtel" d.o.o. iz Podgorice, Agencija izdala Odobrenje za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga br. O-D-04. Tačkom 3 izdatog Odobrenja („Lista radijskih i televizijskih programa") propisano je da se lista radijskih i televizijskih programa raspoređenih po paketima (osnovni paket, dopunski paketi), nalazi u Prilogu 1 Odobrenja i čini njegov sastavni dio;

- da je dana 08.06.2026.g. distributer dostavio Agenciji za audiovizuelne medijske usluge zahtjev za izmjenu liste programa u okviru usluge distribucije linearne AVM usluge „MTEL“ (akt zaveden kod Agencije pod br. UP I 04-351/26-139/1 od 08.06.2026.g.);
- da je pregledom dostavljenog podneska Agencija konstatovala da isti nije potpun, te je od distributera zatraženo da ga dopuni (akt zaveden kod Agencije pod br. UP I 04-351/26-139/2 od 15.06.2026.g.) dostavljanjem:
 - 1) uredno i u potpunosti popunjenog Obrasca o pregledu podataka o načinu regulisanja prava distribucije radio/TV programa odnosno autorskih i srodnih prava, pri čemu je posebno ukazano na obavezu dostavljanja podataka iz tačke 7 – broj akta, datum izdavanja i rok važenja licence ili registracije programa.
 - 2) pisane saglasnosti/ugovora/aneksa ugovora vlasnika programa za distribuciju pomenutih televizijskih programa.
- da je dana 29.06.2026. godine distributer dostavio dopunu zahtjeva (akt zaveden kod Agencije pod br. UP I 04-351/26-139/3 od 29.06.2026.g.), u kojoj je naveo:
 - da „predmetni naslovi nisu klasični, trajno registrovani televizijski kanali (programi), niti su kao takvi registrovani kod bilo kog regionalnog regulatora.“
 - da je „riječ o povremenim live stream-ovima (prenosima uživo), koji su kreirani isključivo za potrebe emitovanja specifičnog sportskog događaja (Svjetskog prvenstva)“.
- da je izvorni nosilac prava (licence) Fédération Internationale de Football Association (FIFA), koja je ugovorom (Media Rights Agreement) ustupila prava distribucije privrednom društvu „Arena Channels Group“ d.o.o. Beograd, Srbija, a preko kojeg distributer ostvaruje pravo distribucije predmetnih sadržaja na teritoriji Crne Gore.

Prilikom razmatranja žalbenih navoda i utvrđivanja da li se sporni sadržaji mogu smatrati registrovanom linearnom audiovizuelnom medijskom uslugom (televizijskim programima) u smislu osnovanosti zahtjeva za izmjenu „Liste radijskih i televizijskih programa – MTEL“, koja predstavlja sastavni dio Odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga br. O-D-04, Savjet Agencije je posebno imao u vidu sljedeće:

Članom 65 stavom 2 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama („Službeni list Crne Gore“, br. 54/24, u daljem tekstu: „Zakon“) predviđeno je da je distributer linearnih AVM usluga dužan da distribuira radijske i/ili televizijske programe istovremeno, u potpunosti i bez promjena, u skladu sa izdatim odobrenjem za distribuciju.

Članom 66 stavom 1 tač. 1 predviđeno je da je distributer linearnih AVM usluga dužan je da se pridržava liste programa.

Članom 113 stav 1 tačka 4 Zakona kao jedan od obaveznih elemenata Odobrenja za distribuciju, propisana je lista radijskih ili televizijskih programa koji su uključeni u ponudu.

Članom 116 stav 1 tačka 4 propisano je da se Odobrenje za distribuciju može izmijeniti u slučaju promjene liste programa, odnosno pregleda radijskih i televizijskih programa.

Nadalje, članom 23 Pravilnika o uslovima i postupku izdavanja odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga („Službeni list Crne Gore“, br. 125/24, u daljem tekstu: „Pravilnik“) i tačkom 3 izdatog Odobrenja za distribuciju predviđeno je da sastavni dio Odobrenja za distribuciju čini Lista radijskih i televizijskih programa, raspoređenih po paketima (osnovni paket, dopunski paketi).

Pored navedenog, članom 33 Pravilnika propisano je da je distributer linearnih AVM usluga dužan da Agenciji, u pisanoj formi, prijavi svaku promjenu liste radijskih i televizijskih programa, pri čemu ima obavezu (stav 2) da uz pisani zahtjev za promjenu odobrenja, Agenciji dostavi pisanu saglasnost vlasnika programa.

Takođe, prilikom razmatranja osnovanosti zahtjeva za izmjenu Liste programa i navoda iz njegove dopune, Savjet Agencije posebno cijenio da je:

Članom 6 Zakona (tačka 3) katalog programskih sadržaja definisan kao dokument koji sadrži pregled programskih sadržaja u okviru usluge pružaoca AVM usluge na zahtjev koji se nude pretplatniku posredstvom elektronskih komunikacionih mreža.

Članom 6 Zakona (tačka 5) lista programa definisana kao pregled radijskih i/ili televizijskih programa koji su sastavni dio ponude distributera linearnih AVM usluga koja je dostupna korisniku.

Članom 6 Zakona (tačka 17) televizijski program definisan kao AVM usluga koju pružalac AVM usluge pruža za istovremeno gledanje programa na osnovu liste programa;

Članom 12 stav 2 Zakona linearna AVM usluga definisana kao radijski ili televizijski program koji predstavlja skup informacija u vidu slike ili tona ili njihovu kombinaciju (audiovizuelni sadržaj), organizovanih u jednu cjelinu, pod zajedničkim nazivom, sa ciljem informisanja i zadovoljavanja kulturnih, obrazovnih, socijalnih i drugih potreba javnosti, kojom se omogućava simultano slušanje i/ili gledanje programskih sadržaja na osnovu programske šeme.

Članom 12 stav 3 Zakona AVM usluga na zahtjev (nelinearna AVM usluga) definisana kao AVM usluga kojom se korisniku omogućava pristup programskim sadržajima na njegov zahtjev i u vrijeme izabrano od strane korisnika, a bazira se na katalogu programskih sadržaja sačinjenom od strane pružaoca AVM usluge.

Prilikom uvida i ispitivanja žalbenih navoda, Savjet Agencije je prevashodno cijenio procesno pitanje koje se odnosi na činjenicu da je žalilac jednom žalbom osporio dva prvostepena rješenja donesena u odvojenim upravnim postupcima.

U vezi sa navedenim, drugostepeni organ nalazi da navedena okolnost nije predstavljala procesnu smetnju za postupanje po žalbi, niti je bilo osnova za vraćanje podneska radi njegove dopune odnosno razdvajanja.

Naime, odredbama Zakona o upravnom postupku nije propisana zabrana da se jednom žalbom osporavaju dva upravna akta, naročito kada su ti akti međusobno povezani, kada proizlaze iz istog činjeničnog događaja i kada se žalbeni navodi odnose na zajednička činjenična i pravna pitanja.

U konkretnom slučaju, iz sadržine žalbe jasno proizlazi da žalilac osporava zakonitost oba prvostepena rješenja, kao i da su određivi razlozi zbog kojih se svaki od tih akata pobija. Time su bili ispunjeni uslovi da drugostepeni organ postupi po žalbi i ispita zakonitost oba pojedinačna rješenja.

Istovremeno, činjenica da je podnesena jedna žalba ne dovodi do spajanja upravnih postupaka niti do donošenja jedinstvene odluke o različitim upravnim stvarima. Prednje, imajući u vidu da se radi o dva odvojena prvostepena upravna postupka, sa različitim predmetom odlučivanja i različitim pravnim posljedicama, zbog čega je ovaj organ odlučio da donese dva posebna drugostepena rješenja.

Takvim postupanjem obezbijedena je puna kontrola zakonitosti svakog prvostepenog rješenja pojedinačno, uz istovremeno poštovanje načela ekonomičnosti i efikasnosti postupka iz člana 10 Zakona o upravnom postupku, budući da nije bilo potrebe za ponavljanjem istih procesnih radnji ili formalnim razdvajanjem žalbenog podneska koji je po svojoj sadržini omogućavao odlučivanje o oba upravna akta.

U daljem postupanju po žalbi, Savjet Agencije je osim žalbenih navoda, razmotrio prvostepeno rješenje, cjelokupne spise predmeta i relevantne odredbe Zakona i Pravilnika i našao da je prvostepeni organ pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo, zbog čega su žalbeni navodi neosnovani.

Naime, drugostepeni organ zaključuje da prvostepenim rješenjem nije zauzet stav da je pružanje predmetnih sadržaja zabranjeno, niti je dovedeno u pitanje pravo distributera da, ukoliko za to postoje odgovarajući uslovi i osnov, korisnicima omogući pristup određenim audiovizuelnim sadržajima u skladu sa Zakonom. Takođe, predmet odlučivanja u ovom upravnom postupku nije bilo pitanje postojanja prava na korišćenje i distribuciju sadržaja, niti ocjena međusobnih ugovornih odnosa između nosilaca prava i distributera.

Predmet upravnog postupka bilo je isključivo pitanje da li konkretni sadržaji mogu biti uključeni u „Listu radijskih i televizijskih programa – MTEL“, koja predstavlja sastavni dio Odobrenja za distribuciju

linearnih audiovizuelnih medijskih usluga br. O-D-04, odnosno da li isti predstavljaju televizijske programe u smislu Zakona.

Iz spisa predmeta proizlazi da je sam distributer u dopuni zahtjeva naveo da predmetni sadržaji nijesu klasični, trajno registrovani televizijski kanali (programi), da nijesu kao takvi registrovani kod bilo kojeg regionalnog regulatornog tijela, već da je riječ o povremenim live stream prenosima kreiranim isključivo za potrebe emitovanja specifičnog sportskog događaja.

Ovakvi navodi distributera potvrđuju pravilnost zaključka prvostepenog organa da predmetni sadržaji ne predstavljaju televizijske programe koji mogu biti uključeni u Listu programa u okviru Odobrenja za distribuciju linearnih AVM usluga.

Naime, činjenica da je određeni sadržaj tehnički dostupan korisnicima i da se prenosi putem elektronske komunikacione mreže, sama po sebi ne znači da taj sadržaj predstavlja televizijski program u smislu Zakona. Za takvu kvalifikaciju neophodno je da se radi o audiovizuelnoj medijskoj usluzi organizovanoj kao programska cjelina, koja se pruža za simultano gledanje na osnovu programske šeme i koja kao takva predstavlja element liste programa distributera linearnih AVM usluga. Saglasno navedenom, Agencija i ukazuje da takva programska cjelina ima obilježja televizijskog programa, ali ne i da predstavlja televizijski program koji se u smislu Zakona može uvrstiti u Listu programa.

U konkretnom slučaju, predmetni sadržaji nijesu bili registrovani kao televizijski programi kod nadležnih regulatornih tijela, niti ih je sam distributer u dopuni zahtjeva predstavio kao samostalne televizijske programe, već kao privremene live stream sadržaje kreirane za potrebe praćenja konkretnog sportskog događaja. Ta okolnost dodatno potvrđuje da se ne radi o televizijskim programima u smislu Zakona, odnosno da ne mogu predstavljati predmet izmjene Liste radijskih i televizijskih programa koja čini sastavni dio Odobrenja za distribuciju linearnih AVM usluga.

Savjet Agencije posebno ukazuje da se u ovom slučaju ne radi o ocjeni da li su predmetni sadržaji kao takvi dozvoljeni ili nedozvoljeni, već o pravilnom kvalifikovanju i razvrstavanju usluge kroz koju se određeni sadržaji čine dostupnim korisnicima. Pravo na distribuciju određenog sadržaja i postojanje odgovarajućih ugovornih prava ne mijenja njegovu regulatornu prirodu, niti omogućava da se sadržaji koji nijesu televizijski programi uključe u listu televizijskih programa.

Razlika između distribucije linearnih AVM usluga i pružanja AVM usluge na zahtjev ne zasniva se samo na tehničkom načinu prenosa sadržaja, već na načinu njegove organizacije i dostupnosti korisniku. Kod linearne AVM usluge korisniku se pruža kontinuirani tok programskih sadržaja organizovan u okviru programske šeme, dok se kod AVM usluge na zahtjev korisniku omogućava pristup pojedinačnim sadržajima prema sopstvenom izboru i u vremenu koje sam određuje.

Stoga, činjenica da se određeni live stream sadržaji mogu tehnički učiniti dostupnim korisnicima putem iste platforme na kojoj se distribuiraju televizijski programi ne znači da oni po svojoj prirodi postaju televizijski programi. Odlučujući kriterijum nije tehnički izvor signala, već način na koji je sadržaj oblikovan, organizovan i ponuđen korisniku. Pri tom korisnik ne razlikuje da li je signal „streamovan“ sa servera ili preuzet drugim putem – on gleda programski sadržaj koji djeluje da ima sve odlike televizijskog emitovanja.

U tom smislu, neosnovani su navodi distributera kojima se pokušava prikazati da je prvostepeni organ zabranio pružanje predmetnih sadržaja ili zauzeo stav da njihovo korišćenje nije moguće. Prvostepeni organ je samo pravilno zaključio da sadržaji koje je sam distributer opisao kao privremene live stream sadržaje, koji nijesu registrovani kao televizijski programi i koji nijesu predstavljali samostalne linearne AVM usluge, ne mogu biti uključeni u Listu radijskih i televizijskih programa u okviru Odobrenja za distribuciju linearnih AVM usluga.

Suprotno žalbenim navodima, upravo bi drugačiji pristup predstavljao miješanje različitih regulatornih kategorija, odnosno omogućavanje da se sadržaji koji ne predstavljaju televizijske programe distribuiraju kroz uslugu za koju je odobrenje izdato - upravo za distribuciju linearnih AVM usluga.

Imajući u vidu navedeno, drugostepeni organ nalazi da je prvostepeni organ pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbio zahtjev žalioaca za izmjenu Odobrenja u dijelu uključivanja programa „Arena Sport Svjetsko prvenstvo – Prošireni prenos“, „Arena Sport Svjetsko prvenstvo – Timski Fokus A“, „Arena Sport Svjetsko prvenstvo – Timski Fokus B“, „Arena Sport Svjetsko

prvenstvo – Fanovi fudbala" i „Arena Sport Svjetsko prvenstvo – Drugi ugao" u „Listu radijskih i televizijskih programa – MTEL".

U odnosu na dio prvostepenog rješenja kojim je izvršena izmjena priloga 1-5 „Lista radijskih i televizijskih programa – MTEL" brisanjem televizijskog programa „TB1 TV", drugostepeni organ nalazi da je odluka pravilna i zasnovana na utvrđenom činjeničnom stanju, budući da je sam distributer obavijestio Agenciju da je navedeni program prestao sa emitovanjem.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja i citiranih zakonskih odredbi, Savjet Agencije je utvrdio da je prvostepeno rješenje donijeto bez povrede pravila postupka i da se zasniva na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, uz pravilnu primjenu materijalnog prava, te da nije povrijeđen zakon na štetu distributera.

Na osnovu izloženog, a saglasno članu 126 stav 3 i stav 4 Zakona o upravnom postupku, Savjet Agencije je odlučio kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Ovo Rješenje će biti objavljeno na internet stranici Agencije za audiovizuelne medijske usluge, www.amu.me.

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja.

UPUTSTVO O PRAVNOJ ZAŠTITI:

Ovo Rješenje je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Crne Gore, u roku od 20 dana od dana prijema ovog Rješenja.

Vršilac funkcije predsjednika

Savjeta Agencije za audiovizuelne medijske usluge

Niko Martinović

Dostavljeno:

- Privrednom društvu „Mtel" d.o.o.
- Direktorica Agencije za audiovizuelne medijske usluge
- Sektor za pravne i ekonomske poslove
- Sektor za nadzor
- Sektor za opšte i međunarodne poslove
- Sektor za informaciono-komunikacione tehnologije